

Sant Salvador d'Avencó

Aiguafreda

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Veïnat d'Avencó

Coordenades:

Latitud: 41.76615
Longitud: 2.26409
UTM Est (X): 438831
UTM Nord (Y): 4624074

Classificació

Número de fitxa 08014 - 26
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: PGOU 1980
Número inventari IPA 28334
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic. C. Santa Maria, 1. 08500 Vic
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn- Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dl., 10/12/2012 - 01:00

Descripció

Sant Salvador és una ermita romànica construïda vers el segle XII, sobre la que no s'han fet reformes significatives. És un edifici de planta rectangular amb l'absis també rectangular. La nau consta de dos trams separats per un arc presbiteral ogival i està coberta amb volta apuntada de pedra, on encara s'hi conserva el morter amb les marques de l'encanyissat. Com a úniques obertures de l'edifici trobem el portal del mur de ponent, d'arc de mig punt adovellat, i una finestra de mig punt; així com una finestra a l'absis en forma de creu i una de mig punt. A la façana de migdia s'observa el portal primitiu tapiat, d'arc de mig punt adovellat. A la façana de ponent hi ha el campanar d'espada, la part superior del qual va ser reconstruïda en la darrera restauració. El parament dels murs és de carreus escairats de petites dimensions disposats en filades regulars.

Història

La capella de Sant Salvador d'Avencó va erigir-se al vilar d'Avencó, documentada des de l'any 898 en l'acta de consagració de Sant Martí del Congost. La primera notícia que tenim de l'ermita és de l'any 1154, quan consta entre els límits dels masos veïns. Des d'aleshores la capella apareix esmentada en la documentació antiga, especialment en testaments. En època moderna no es van fer reformes significatives en la seva estructura, de les quals cal destacar l'obertura d'una nova portalada al mur de ponent i l'aixecament del cor. El dia 6 de març de 1605, després de la missa quaresmal, el lladre Pere Montcau, àlies Cabré, va assassinar a les portes de l'ermita a Pere Brull, el propietari de Can Brull. A la capella de Sant Salvador s'hi aplegaven els feligresos de tota la rodalia, que els quedava molt lluny l'església parroquial, fins que el veïnat de les Ferreries va disposar d'una església sufragània pròpia. En motiu de la seva profanació durant la Guerra Civil, va haver de ser restaurada i s'hi va restablir el culte l'any 1967. Des d'aleshores s'han construït habitatges moderns al seu voltant, els habitants dels quals s'hi aplegaven en les misses dominicals de l'estiu, que van acabar suprimint-se.

Bibliografia

- BURON, V. (1980). Esglésies romàniques catalanes: Guia. Barcelona: Artestudi Edicions.
- COMAS, P. (1994). Esglésies i ermites del Montseny i del seu entorn. Cardedeu: Museu- Arxiu Tomàs Balvey.
- CRUELLES, A. (2006). "Les ermites del Montseny. Sant Salvador d'Avencó a Aiguafreda", Monografies del Montseny. Viladrau: Amics del Montseny.
- GAVÍN, J.M. (1981). Inventari d'Esglésies. Vallès Oriental. Barcelona: Editorial Pòrtic.
- Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Aiguafreda (Vallès Oriental). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.
- PLADEVALL, A. (1991). Catalunya Romànica. Vol. XVIII El Vallès Occidental, El Vallès Oriental. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.
- PLADEVALL, A. (1999). Guies Catalunya Romànica Comarcals: el Vallès Occidental i el Vallès Oriental. Barcelona: Pòrtic.
- SOLDEVILA, J. (1998). Aiguafreda: 1100 anys d'història. Aiguafreda: Ajuntament d'Aiguafreda.
- VALL, R. (1983). El romànic del Vallès. Barcelona: Editorial AUSA.

